

skall finnas en dag av sena tiders resande eller vägbyggare, ty någon annan lär icke komma dit och ta bort det. De vilda kameler, vilka likt fredlösa flygande holländare tid efter annan förirra sig till platsen, skola vid åsynen av det svarta spöket, som aldrig funnits där förut, tvärstanna, vädra, göra helt om och försvinna som vinden åt ett annat håll.

Vi äro på återtåg, obundna av den tidsödande kartläggningen och passera den ena efter den andra av våra gamla lägerplatser. Den 11 hade vi inte hunnit långt då personbilens framfjäder sprang. Den hade blivit tillverkad i garaget i Urumtji och hållit 317 svenska mil. Lyckligtvis hade en reservfjäder tillverkats på samma gång. Denna och alla verktygen funnos på lastbilen. Reparationen krävde fulla tre timmar. Om detta missöde inträffat på en framstöt till Altmischbulak och utan möjlighet till hjälp från lastbilen så hade både personbilen och de resande blivit vrak.

Serat åker i förväg. Det är så kavlugnt att dammolnen efter bilen ligga kvar som en dimma över spåret. Vi äro på vägar där vi farit flera gånger. Hur länge skall det spår vi plöjt upp förbli synligt? Säkert ett par år, troligen mycket längre?

Vid "Sui-Sin-bulak" samla vi in den is som bildats i tomkärnen under vår frånvaro. Ett stycke därifrån har en vild kamel en god stund följt bilspåret utan att våga korsa det. Hans eget spår bildar en sick-sacklinje. Gång på gång har han varit framme vid spåret, åter avlägsnat sig men snart återvänt, driven av sin nyfikenhet. Han har varit rädd och inte kunnat